

IKKE BARE KRIMSKRAMS I GÖTEBORG

Tekst og foto Claus Hedegaard

Jeg havde aldrig været til stenmesse i Göteborg, som fandt i år fandt sted for 16. gang, selvom det er 'lige henne om hjørnet'. Før jeg tog af sted, spurgte jeg en svensk samler, om vi ville mødes. Han sagde, "jeg holdt op med at tage til Göteborg for flere år siden på grund af alt det krimskrams."

Mye å gjøre Tom?

Meionitt, Limberg.

En anden sagde, messens væsentligste reklame var, at *det er let at parkere!* Sådan et oplæg kan skræmme de fleste væk, men jeg har oplevet et militærkup i Asien, at blive overfaldet i Afrika og oprør i Sydamerika og mente at kunne klare en weekend i Sverige med krimskrams og enkel parkering!

Messen arrangeres af den geologiske forening i Göteborg, som blandt andet viste 10 monter med stykker fra især privatsamlinger. Det var interessant at se et udvalg af de Muonionalusta (Sverige) meteoritter, svenske samlere har fundet de seneste år, selvom meteoritter ikke interesserer mig som sådan

– de er bjergarter fra sekundært leje, men bjergarter med interessante mineraler. En slebet & ætset flade viste fin Widemannstätttern struktur, et afblandingsfænomen af sammenvokset Kamacit og Taenit. Strukturen er finere og ikke så skarpt tegne som i Gibeon meteoritterne fra Namibia, hvad der afspejler et andet forhold mellem jern og nikkel.

Arrangørerne havde brugt fem monter på temaet 'mineralers farver'. Ingen tekniske beskrivelser, blot en montre med røde mineraler og en med hver af farverne blå, grøn, sort og hvid. De syntes påskønnet af de besøgende, som fik formidlet, farve ikke definerer mineraler og at ikke alt rødt er Rubin. Jeg brugte en del tid foran Erik Mofjells og Thomas Österbergs monter med grundstof-mineraler, henholdsvis

svenske mineraler.

Eriks 20 cm store Antimon fra Nurmo (Finland) var imponerende: Dørstopper med grove, 3-4 cm spalteflader af Antimon. De øvrige stykker med gedigent Bly (Långban, Sverige), en stor Guld nugget (Atlin, British Columbia, Canada) og Kobber (Michigan, USA) var også flotte, men på sin vis mere forudsigelige. Det lille men rige stykke Guld fra Björkdalsgruvan (Skellefteå, Sverige) var herligt krimskrams!

Thomas Österberg viste en montre med store svenske og finske stykker, især sjældne og usædvanlige mineraler i flotte stykker. Det var en glimrende demonstration af, at en aktiv samler kan selv i vore

dage opbygge en betydelig samling og af at man ikke behøver samle micro-mounts bare fordi man er interesseret i sjældne mineraler. Thomas' 25 cm stykke Calcit med 7 cm Meionit krystaller fra Limberg (Pargas, Finland) var imponerende med en særlig charmerende, grov skønhed. Arsen fra Sorliden Gruvan i Västerbotten (Sverige) var fra et nyt fund: Tydelige, sorte 1-2 cm kugler, såkaldt *Scherbenkobalt*, indvokset i hvid Calcit. Et par af de lokale samler-handlere tilbød stykker, der var ganske fine, for hvad de er. Thomas' 17 cm stykke, rigt dækket af perlemors-skinrende Barysilit blade fra Långban (Värmland, Sverige) var også et ekstra kig værd. Jeg kunne faktisk godt lide Thomas' krimskrams!

Rhodonit, Harstigen.

Der var masser af krimskrams i Göteborg, men der var også fine mineraler og fossiler! Det var faktisk oplivende at se vidende samlere bruge tid på at kommunikere detaljer fra vor spændende hobby til almuen, frem for blot at række tromlepoleret krimskrams over disken. De nye, svenske rygebegrænsninger – man må ikke ryge indendørs på offentlige steder, heller ikke restauranter – var en glædelig overraskelse for udsendte, hostende skribent: Jeg kunne faktisk sidde på en restaurant og nyde maden (de har andet en *lövbif!*). Jeg ville ønske denne svenskhed blev indført i Danmark, Tyskland og Frankrig. Stor overraskelse! Folk kommer *stadig* på restauranterne, barenne ... og stenmesserne. Arrangørerne havde strategisk placeret *Fimpa Här* bötter udenfor hallens bagdør, så rygerne kunne gå udenfor og trække vejret uden at grise – systemet virkede!

Antimonstuf fra Nurmo.

Messens største problem var mangelen på pris-skilte. Man kan selvsagt handle – hos mange forventes det – men jeg finder de utiltalende, udgangs-prisen bestemmes af hvad køberen synes at være i stand til at betale. Der bør arrangørerne gøre en stor indsats i fremtiden – jeg går ud fra, loven også kræver tydelig prismærkning ved detailsalg i Sverige og med 16 år på bagen, bør messen være over børnesygdommene. Jeg spurgte en handler med nogle interessante, pakistanske stykker, hvorfor der ikke var priser på. Med et sigende smil sagde han, *det er så vanskeligt, fordi priserne skal laves om til euro*

andre steder i Europa, men hvis du siger, hvad du er interesseret i, skal jeg fortælle dig prisen! Skråt op min lumpne ven! Detailpriser skal angives tydeligt overalt i Europa og jeg kunne have gjort det til en god messe for dig, men valgte altså at lade være. Til alle Steins læsere: *Caveat emptor!* Som forbrugere har vi visse rettigheder og en berettiget forventning om fair behandling.

Bortset fra det, var mineral til krimskrams forholdet ikke uacceptabelt i Göteborg – det adskilte sig ikke dramatisk fra andre stenmesser – så jeg kommer sikkert igen. Det var i øvrigt umuligt at parkere om søndagen!